Ч. 259. Субота 30 (17) падолиста 1907. Рік XVII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Положене парляментарне. — З ради державної. — Угорский сойм. — Адрес думи. — Події в Портуґалі-ї.

Як з Відня доносять, парляментарне положене прояснило ся о стілько, що тепер нема вже майже сумніву, що як угода так і буджетова провізория будуть полагоджені в дорозі наглячих внесень. Сторонництва аґрарні в палаті послів рішили ся не робити ніякої перепони ухваленю угоди і буджетової провізориї помимо того, що з тої сторони аґітовано між сторонництвами за устроєнем обструкциї против угоди з Угорщиною.

В дальшім ході вчерашного засіданя палати послів п. Брайтер зголосив інтерпеляцию до цілого кабінету, в якій вказує на те, що внесене в прускім соймі предложене, звернене против Поляків в Познанщині і західних Прусах, є дальшим тягом страшної політики нищеня, яке від десяток літ веде пруске правительство супротив Поляків. Інтерпелянт запитує австрийске правительство, чи зробить у відповідній дорозі представлене німецкому правительству, що таке предложене готово захитати довіре у рільничих власників і що власне в інтересі держав повинно лежати, щоби таких внесень не предкладано. — П. Старух інтерпелював в справі браку соли в Козовій а п. Баталія в справі розсадженя скали в руслі Висли під Краковом при реґуляциї тої ріки; п. Остапчук в справі надужитя власти через пов. маршалка в Тернополи; п. С. Вітик в справі анкети, скликаної гірничим старостовом в Кракові в цїли наради над обезпеченем перед вибухами ґазів і пожарів в Бориславли, Трускавци і Тустановичах; в справі поступованя комісаря Залеского в Дрогобичи і в справі зневаги обжалованого Щеника, заподіяної сов. суд. Ясеницким в Самборі; п. Куніцкий в справі завідуваня публичного майна виділом краєвим і соймом на Шеску. По відчитаню внесень промовив п. Странский (Чех) і заявив, що зголошене нині нагле внесене що-до угоди є недопускаеме. Внескодавці мусять то знати, бо не жадали би, щоби угодовій комісиї визначено 8-дневний реченець в цїли зложеня звіту. Вправдї можна комісиям визначувати реченець, але не можна трактувати в наглій дорозі звіту, якого ще не виготовлено. Бесїдник остерігає лївицю, щоби не нарушувала реґуляміну. Супротив того, що більшість палати ухвалить те нагле внесене, зазначує бесїдник, що більшість узискано не на підставі якоїсь проґрами, але при помочи міністерияльних тек. Президент палати п. Вайскірхнер повинен був не приняти того внесеня як недопускаеме. Бесїдник протестує против нарушеня реґуляміну а що більшість палати показує, що готова хопитись нелеґальних средств, то і сторонництву бесїдника мусить бути вільно хапатись таких средств, щоби поборювати тоті надужитя реґуляміну. (Оплески на лавах чеських радикалів.)

През. палати п. Вайскірхнер застерігає ся рішучо против закидів, наче-б попирав нарушуване реґуляміну. То, що говорив п. Странский, належить до рішеня палати підчас нарад над самим предметом угоди. — П. Хоц говорив з початку по чески а опісля по німецки, що не ходить тут о якесь нарушенє реґуляміну, але о обман і насильство. Як внесений на Угорщині уповновласнюючий закон єсть насильством, доконаним на хорватских послах, так і то нагле внесене єсть таким насильством. Бесїдник протестує против того, особливо що й президент палати дав ся ужити до нарушеня реґуляміну. Супротив того поступованя бесїдник і єго товариші можуть висказати тілько своє обуренє. (Оплески на лавах чеських радикалів). — П. Іро протестує в імени своїх клюбових товаришів против такого поступованя, яке не годить ся з реґуляміном, тим більше, що нема ще звіту угодової комісиї. — По до-

---

1)

Ісляндия

єї природа і єї жителї.

(Після Легман-Тарнава, др. Пудора і др. написав К. В.).

Людий, що жиють в полудневих краях, окружає множество величавих а при тім і милих образів природи. Понад їх головами підниває ся в день синий як лазур звід неба а в ночи сьвітить ся на нїм безліч пишних зірок; довкола них красує ся чудова ростинність і так міняють ся образи за образами. Штука і природа в живих і мертвих творах притягають до себе чоловіка, котрий на них споглядає. Инакше маєсь річ з жителями північного краю. Правда, що й там на далекій півночи піднимає ся небо засіяне зірками; але яке оно там понуре і глухе а яка сумна земля в тих сторонах! Правда, що й тут розбивають ся филї моря об глубоко в спід сягаючі скали; але яка тут зовсім инша краска моря, як зовсім инакше гудять тут єго филї і яка тут зовсім инша їх сила, як в океанах на полудни!

А всеж-таки й північні сторони мають свою питому красу і притягають кождого, хто вразливою душею уміє на них дивити ся. На филях Атлянтийского океана пливе корабель на північ. Пливе цілими днями, аж ось перед нашими очима виринає самотна громада малих і скалистих вулканїчних островів; то острови Фариер. По иих видко, як не можна лїпше, ту непоборимую підземну силу природи, котра все нищить, все у величезній борбі, якої людске око нїколи не видїло і видїти не може, заєдно перетворює і переобразовує. Самотні серед широкого моря вистають они понад розбурхану воду, мов би то були останки якоїсь планети, котру розсадила якась страшенна сила. А проці й на них невтомимий чоловік побудував собі свою тиху хатчину і знайшов там собі пристановище, хоч довкола него лютить ся північна буря і він в нуждї коротає свій вік, замкнений довкола ледовими тучами.

А корабель пливе заєдно дальше і дальше на північ. Сіре небо, чорні смуги хмар, стада літаючих птиць то характеристичні образи сих сторін. Безмежна одностайність моря томить очи подорожного; він шукає чогось, на чім они могло би оперти ся і спочити... Ісляндия! передають з уст до уст на корабли.

І дійстно! Ген далеко перед очами подорожних виринає „ледовий край“. Остров присуває ся до нас щораз близше і близше, зариси стають виразнїйші. Наконець мов би якийсь кольос величезних розмірів стає він перед очима здивованих людий. Що за вид! Якаж величава природа й на далекій півночи! Перед нашими очима піднимає ся якесь величезне чудовище земских сил, добуток їх споконвічної борби, бо тут борють ся ще й нинї огненні сили з силами води та витворюють нові форми, нове житє...

Ісляндия то „ледовий край“ в цїлім значіню того слова. А як порепаний той остров! Побереже від західної і північної сторони представляє дивно виглядаючі скали з страшенними пропастями, котрі тягнуть ся аж у темну глубінь моря, котре тут бє ся об береги та з шумом вижирає та вимиває чорно сірі скали, вкриті місцями мохом. Сила филь мусїла тут працювати тисячами лїт, заким поробила ті поодинокі вузкі півострови, котрі в глубокій старинї були сполучені з головною масою, з ядром острова. А до сеї сили океана прилучила ся ще й сила підземного огню. Який же то переворот в глубинї землї, що за вибухи мусїли відбути ся, заким сей „ледовий край“ видвигнув ся на верх! А знов які тихі але безнастанні сили мусїли сю „ледову груду“ формувати і перетворювати, заким надали їй теперішний вид і відготовили єї для орґанічних творів а остаточно зробили по части догідною й для зьвірят та людий.

Назва Ісляндия або Ісльянд значить „ледовий край“. Так назвав сей остров норвежский подорожник Флькоке, котрий в численних заливах того острова застав множество криги, нагнаної вітрами з північного ледового моря. Ісляндия лежить на самій границї умірної полоси, недалеко північного круга бігунового і творить вижину вкриту ожеледцями і вічними снїгами. Серединою острова тягнуть ся гори, котрі при висоті 900 до 1000 метрів двигають на собі величезні маси леду. Лиш на побережах, де від ґольфової струї підсонє єсть теплїйше, можуть мешкати люди. Але житє тих людий єсть мало відрадне, бо тут брак всіх приятностий житя а жителям грозить заєдно якась

повняючих виборах до комісий приступила палата до дальшої дискусиї над наглячими внесенями в справі дорожнї. Президент Вайскірхнер заявив, що дотепер зголосило ся 16 послів до спростовань фактичних і просить їх, щоби дійстно придержували ся фактичних спростовань.

По фактичних спростованях приступлено по годині 3 до голосованя, котре на внесене социялїста Томашка відбуло ся поіменно. В голосованю заявило ся 207 послів за а 192 против наглячости. Позаяк за внесенем не було більшости двох третин, наглячість упало. Так само відкинено наглячість і другого внесеня. Промавляв відтак словіньский посол Ґостінгар для умотивованя наглячости свого внесеня в справі управильненя службових відносин державних слуг. Бесідник заявив, що відкличе наглячість, коли без першого читаня буде внесене передане буджетовій комісиї, що президент обіцяв зробити. На тім перервано наради і відчитано 37 наглячих внесень ческих радикалів і старо-русинів.

Відтак відбула ся велика манїфестация, в котрій велика більшість палати запротестувала в формі інтерпеляциї до правительства против звістних антипольских проєктів прускоrо правительства. Запитане поставив презес Кола польского, др. Ґломбиньский. Перед двома днями — говорив бесідник — внесено в сусідній, з австрийскою монархією заприязненій державі нїмецкій, именно в нїмецкім парляменті і в прускім соймі, два антипольскі предложеня, котрі мусимо осудити яко некультурні і підкопуючі в сьвідомости народній підстави права і міжнародних відносин. Полякам має ся відобрати в нїмецкій державі їх природне, конституциєю запоручене право говореня на зборах своїм язиком, а в польских краях, приналежних до Нїмеччини, кольонїзацийна комісия на будуче має рішати, в яких околицях Поляки мають бути позбавлені землї і всїх приналежностий без взгляду, що они там в своїй вітчинї від віків. Бесідник запитує правительство, чи схоче в тій справі звернути увагу на ту беззаконність рішаючих чинників. Президент Вайскірхнер відповів на то, що після его гадки та справа не належить до обсягу ради державної, але гадає, що президент мінїстрів повинен би займити ся нею. — До протесту др. Ґломбиньского прилучили ся відтак п. Ґрібар іменем Словінців, др. Марков іменем старорусинів, п. Гудец іменем польских социялїстів, п. Кльофач іменем радикальних Чехів, др. Крамарж іменем Молодочехів, п. Штанд іменем сионїстів, п. Кончі іменем Італїянців, п. Стапиньский іменем людовців польских, др. Крек іменем лїберальних Словінців і п. Вітик іменем українських социялїстів. З виїмком кількох Всенїмців нїмецкі посли прислухували ся спокійно промовам тих послів. На тім закінчено засїдане і назначено слїдуюче на понеділок рано.

Передвчера одноголосно ухвалила Дума адрес до царя. Крайна правиця і лївиця та коло польске здержали ся від голосованя. Кадети голосували за адресою.

Мимо страшних репресалій в Портуґалїї революцийне заворушенє зростає кождої хвилї. Правительство виступає з нечуваною безоглядностию, всякі зібраня заборонені, торговлям оружя не вільно продавати револьверів і карабінів. Незабаром буде в цїлім краю заведений воєнний стан. Коли в сенатї один із сенаторів домагав ся від правительства пояснень що-до політичної ситуациї в Портуґалїї, дав мінїстер виминаючу відповідь. В королївскій палатї подвоєно сторожу. Революцийний рух обхоплює всї верстви суспільности. Навіть войско революціонїзує ся; більшість офіцирів стоїть по сторонї републиканців.

Новинки.

Львів, дня 29-го падолиста 1907.

— Іменованє. Радник висшого суду краєвого, Йосиф Ґуґальский іменований радником Двору при найвисшім трибуналї касацийнім.

— Дрібні вісти. Вдовиця по перскім шаху в супроводі князя Наср-Еддін-Мірза і дружини зложеної з 18 осіб переїхала онодги в ночи окремим поїздом з Підволочиск через Львів в дорозї до Відня. — В Олексичах стрийского повіта є зараз на продаж 6 господарств нїмецких кольонїстів, що переселюють ся назад до Нїмеччини. До кождого господарства, що складає ся пересічно з 12 морґів, належить сїножать з дубовим лїсом. Земля дуже добра, будинки в добрім станї, а услівя дуже користні. — У Віднї збанкротувало тамошне товариство омнібусове, а причиною того став ся трамвай електричний. Пасиви того товариства виносять 2½ міліона, а активи 2 міліони. — Віденьского адвоката дра Юлїя Капралїка, родом з Галичини, засуджено на кількамісячну вязницю за те, що хотїв допустити ся насильства на панночцї, занятій в его канцеляриї. Сей вирок затверджено у всїх інстанциях і тепер вичеркнено дра Капралїка з лїсти адвокатів. — В Римі вибрано онодги бурмістром жида Ернеста Натана. Натан походить з анґлїйскої родини осївшої в Італїї від кількадесяти лїт. Єсть він жидом і масоном та був довгі лїта великим майстром італїяньскої масоньскої льожі „Великого Всходу“.

— Репертоар руского народного театру в Станиславові. (Саля „Тов. ім. Монюшка“. Початок о годинї пів до 7 вечером). Вілети продає „Народна Торговля“, а в день представленя від год. 5 вечером васа театру.

В недїлю дня 1 грудня пополудни о 3 і пів „Чорноморці“ народна оперета в 3 діях; вечером о 7 і пів прем'єра: „Житейске море“, комедия в 4 діях Карпенка Карого. — Ві второк дня 3 грудня „Галька“, опера в 4 діях. Гостинний виступ панї Ф. Лопатиньскої в партиї Гальки.

— Театр аматорів „Сокола“ у Львові. В недїлю дня 1 грудня „Украдене щастє“ драма в 5 діях Ів. Франка. Цїни місць як звичайно. Початок точно о год. 7.

— Жандарм убийником. Страшного злочину допустив ся вахмайстер жандармериї Фалька в селї „Збилїтовскій горі“ під Тарновом в ночи з дня 23 на 24 падолиста. Патролюючи в тій сторонї убив властителя „Кулка“ рільничого в тім селї і его доньку. Фалька вислав був на нічну службу з 23 на 24 с. м. якогось жандарма, а відтак пішов за ним на контролю. Оба стрітили ся в Збилїтовскій горі положеній о яких 7 кільометрів від Тарнова і вступили до тамошного Кулка рільничого, де випили кілька лямпок вина. По якімсь часї жандарм пішов в дальшу дорогу а Фалька лишив ся ще в склепі і около 10 год. попращавшись з властителем склепу попросив доньку, молоду і хорошу та порядну панну, щоби его відвела. Она зразу не хотїла, але відтак услухала его і пішла. Ледви уйшли яких 200—300 кроків від хати, як Фалька кинув ся на неї і хотів знасилувати. Дївчина зачала боронити ся і наробила крику, а на то надбіг батько і станув в її оборонї. Вахмайстер розлючений пробив его тодї баґнетом наложеним на карабін, а відтак пхнув 3 рази й дївчину в груди та убив обоє на місци. Опісля пішов на жандармску станицю в Тарновї, забрав там з каси 280 К і написав по нїмецки карточку слїдуючого змісту, котру лишив в своїй канцеляриї: „Бувайте здорові товариші! вже мене не побачите! умираю, але не знаю за кого. Прошу мої річи відослати до родичів“.

На тій карточцї поклав він золотий перстїнь, котрий дістав був в дарунку від своєї матери, і втік в цїлім узброєню, забравши ще з собою 35 острих набоїв та пропав без слїду а перші як найенерґічнїйші пошукуваня позістали без успіху. Секция тїла убитих виказала, що Фальк насамперед стріляв до своїх жертв,

---

небезпечність, та й они таки стають ся досить часто жертвами сил природи.

Полудневе побереже Ісляндиї має, що правда, долини і лагіднїйше підсонє, але оно найменше замешкане, бо тут земля вкрита попелом Геклї — одної із огнистих гір острова — а місцями тягнуть ся великі мляки. Найнебезпечнїйші на Ісляндиї то вульканы. Тих „огнистих гір“ єсть кілька ґруп на острові. Найславнїйший вулькан то згадана вже Гекля, т. є. „чипець“, названий так длятого, бо вершок гори єсть завсїгди вкритий мракою.

Знаємо, що на верхни землї відбувають ся заєдно величезні переміни. Та й Ісляндия настала колись внаслідок страшного перевороту на землї. Можна длятого припускати, що она знов западе ся колись під море, бо підземні сили на сїм острові не перестають его нищити. Яка настане катастрофа, коли той остров западе ся, не може нїхто анї прочувати; але що тота катастрофа, коли настане, розширить ся на далекі моря і краї, то річ певна. Вульканїчна дїяльність проявляє ся також і в горячих жерелах розширених по острові. Найбільше з них то „великий Ґезір“, котрий що пять або що шість днів серед гуку мов би від грому викидає стовп горячої води на шість метрів грубий аж до 30 метрів високо.

Ісляндия лежить близше до Америки як до Европи. Остров той то справдешне чудо природи. Всюди видко стрімкі скали, простори залиті лявою і слїди землетрясень, котрі все нищили. Земля виглядає, як колиб її Господь Бог прокляв і вилучив від свого все оживляючого, сотворяючого духа. Далекі простори суть порепані, пориті, повні розколин, печер і водомий. В низше положених сторонах суть мочари і озера. З деяких озер добуває ся горяча пара. Гірскі бистрицї котять свої запінені води до моря. З кількох вершків найвисших гір піднимають ся в гору хмари диму а підземні громи перепуджують людий то глухим гуркотом, то таким голосним, що аж заглушує. Там в сподї, в страшеннїй глубинї веде ся вічна борба величезних сил природи, тих сил, що із хаосу надали нашій земли теперішний вид.

Цїлі пасма гір складають ся із жужлїв, инші суть покриті нїби поливою подібною до скла, котра поблискує ся до сонця. В многих місцях знаходить ся сїрка в грубих твердих покладах. Найвисші вулькани острова то Гекля і Крабле. Гекля спочиває вже від довшого часу. В 1755 був страшенний вибух на горі Каттляґія. З неї лила ся вода трома струями і залила охрестність цїлими милями далеко. Маса води несла гори леду а в тім ледї були цїлі скали. Земля трясла ся і здавало ся, мов би она мала знов пірнути в страшно розбурханім мори. З гори вилїтали блискавки і спадали купи розпаленого каміня. По тім камінним градї падав справдешний град.

Студений воздух не дає збіжу рости на острові; але коло домів суть городцї, де садять бараболї і бураки та управляють лен. В затишних місцях росте трава. Сїнокоси у тутешних людий то нїби наші жнива. На північнім і всхіднім побережу єсть подостатком нанесеного дерева, котре несе Ґольфова струя а филї викидають на беріг. За топливо служить торф, котрого тут подостатком і камінний вугіль. Дерев на острові вже нема; лиш в затишних долинах знаходить ся трохи березових і вербових хащів. Сьвіт ростинний, котрий преці надає кождому кусникови землї его фізіономію і робить то, що в якійсь сторонї можна мешкати, щезає тут щораз більше. А що ростинність єсть всюди услівєм для житя зьвірят, то брак її на Ісляндиї єсть також причиною, що сьвіт зьвіриний тут вимирає. Де давнїйше були ще буйні сїножати, спустошили їх з часом вульканїчні вибухи і зробили околицю неурожайною. Де колись між сїрими скалами зеленїлись корчі і дерева, там видко тепер лиш голе камінє.

(Дальше буде).

але не поцілявши їх, попробивав баґнетом. Дальше слїдство виказало, що убийник в ночи з недїлї на понедїлок перевіз ся лодкою через Вислу до Росиї, лишивши на березї ріки по російскій сторонї цїле узброєнє. Фальк має бути з роду Чехом і був незвичайно спритним жандармом. Він єсть чоловіком молодим, бо має ледви 33 лїт, дуже хорошим, високого росту і мав небавком стати офіциром від жандармериї, на котрого зложив вже був приписаний іспит. Кажуть, що Фальк перебуває тепер в Пацанові в Росиї.

— **Для вигоди наших селян.** „Народна Гостинниця“ у Львові уладила одну простору комнату на спільний нічліг для селян. За кілька шісток дістанесь чисте ліжко, теплу хату і безпечний захист. Коли зважити, що до Львова приїздить богато селян у важних справах і мусять ночувати в ріжних норах, де падуть часто-густо жертвою визиску або й злодійства, то згадану новість, заведену „Народною Гостинницею“, треба повитати з признанєм.

— **В Чесанові** відбудуть ся дня 4 грудня с. р. загальні збори філїї „Просьвіти“ в льокали „Просьвіти“ і „Народного Дому“ о 3 год. 30 мін. по полудни. Всї читальнї „Просьвіти“ в чесанівскім повітї зволять вислати своїх делеґатів.

— **„Водолет“.** Що се таке? — спитає кождий. Се новий винахід на пів риба, на пів птиця, судно найновійшого винаходу, що нїби пливе по водї, нїби летить понад нею як птиця, що в летї волочить ще ногами по водї. Винахідником сего судна єсть інжинїр Форлянїнї з Міляна, котрий надав свому винаходови італїяньску назву „Ідроволянте“ (по нашому „водолет“) і сими днями відбував з ним пробу на озері Ляґо Маджоре. На запрошенє винахідника прибуло на місце проби в Лявено богато панів і пань з Міляна, заступники властий, техніки і журналісти. На жаль в день проби був незвичайно сильний вітер на озері і здоймав на водї такі великі филї, що проба з водолетом була дуже утруднена. А по кількох годинах, коли вже стояв поїзд готовий до від'їзду до Міляна, могли зібрані придивити ся „летови“ водолету. За одну мінуту переплило судно 2 рази через залив в Лявено широкий на 500 метрів зі скоростию около 70 кільометрів на годину.

Винахідник єсть переконаний, що єго спосіб дасть ся дуже добре ужити при великих кораблях і збільшить їх скорість на 100 й більше кільометрів на годину. Єго дотеперішний модель жене мотор „Фіят“ ваги 600 кільоґрамів і о силї 75 коний, але небавком має він бути заступлений новим мотором о силї 100 коний а ваги лиш 100 кільоґр., через що скорість збільшить ся на 120 кільометрів на годину. Система водолета єсть така сама як при машинах до лїтаня. Форлянїні бере якесь число однаково довгих і однаково широких дошок та сполучує їх подібно як сполучені дощинки в жалюзиях при вікнах, так, що кожда дошка єсть легко до гори нахилена. Рамцї з такими дошками кладе він з кождого боку судна, а одні ставить на єго заднім кінци. Обі шруби поруш ані мотором знаходять ся позаду повисше судна у воздусї і мають по 5 крил а 6 метрів проміру. Они обертають ся дуже борзо. Скоро внаслїдок їх обороту судно зачинає сунути ся на перед, єго передний конець внаслїдок згаданих повисше дошок в рамцях підносить ся в гору. Судно зачинає відтак поволи цїле підносити ся з води, а внаслїдок того зменшає ся єго тертє об воду і оно пливе щораз скорше, аж остаточно майже цїле виринає з води і лиш послїдними трома дошками сунесь у водї а впрочім летить у воздусї. В спокійнім станї згадані рамцї з дошками стоять зовсїм під водою. Внаслїдок того, що судно майже зовсїм не тре ся об воду, то й керма єсть дуже маленька. Внаслїдок того, що згаданї дошки по боках стоять у водї, судно може безпечно на нїй держати ся а Форлянїнї обмислив, що при малїм збільшеню згаданих приладів можна би на того рода кораблї умістити тягар 10.000 кільоґрамів.

† **Юрий Ґеців,** директор мужескої школи видїлової в Тернополи, помер дня 24 с. м., дучи на полудне для поратованя здоровля. Тлїнні мощі покійника похоронено ще того самого дня на полудневій Угорщинї в містї Капошварі, недалеко Слявонїї. Свояки і знакомі дізнались про се аж в день по похоронї і їм не лишилось нїчо иншого, як лиш устроїти заупокійне богослуженє. Для ширшого загалу імя покійника не звістне, бо не брав він участи в полїтичнім руху, не стягав на себе нї пересадних похвал одномишленників, нї злобних напастий противників, а віддавав ся цїле житє буденній роботї, що вимагає день по дневи богато зусиль, але розголосу не приносить. Був кілька лїт учителем на селї, відтак повних 30 лїт в Тернополи, де тому чотири роки іменовано єго директором мужескої школи видїлової. Належав до основателїв всїх місцевих товариств і підпомагав їх морально і материяльно. Був основателем і першим префектом Рускої Бурси, що числить тепер 140 питомцїв, трудив ся до самої смерти в управі заведеня Конст. кн. Острогского, довгі лїта був у видїлї філїї „Просьвіти“ і пов. Тов. кредитового, був членом всїх місцевих товариств і деяких львівских, як „Просьвіта“, „Народна Торговля“, „Руске Тов. педаґ.“ і „Взаїмна поміч“. Кождий зайвий гріш давав на народні цїли або підпомагав родину і, хотяй жив ощадно, майна не лишив жадного. Яким поважанєм тїшив ся між товаришами званя, сьвідчить факт, що на звістку про єго смерть рішили тернопільскі учителї утворити фонд ім. покійника, котрого відсотки будуть обертатись на справленє убогому ученикови одежі.

† **Станислав Виспяньский,** звістний загально польский артист-маляр і поет, номер вчера в Кракові по 5 год. вечером в домі здоровля дра Рутковского, куди єго привезено перед трема недїлями. Виспяньский родив ся в Кракові р 1869 р., де єго батько був різьбарем. Вступивши на унїверситет, студиював історию і лїтературу а відтак почав займати ся й малярством під проводом Матейка. Яко поет став він найпопулярнїйшим через свій драмат „Весїлє“. Покійник полишив жінку і четверо дїтий, з котрих найстарший син має 15 лїт. Тїло має бути поховане в Кракові на Скалцї.

Нинїшна депеша з Кракова доносить: Тїло бл. п. Виспяньского перенесено до крипти церкви оо. Піярів і звідтам відбуде ся похорон. В полудне в президиї міста відбула ся нарада що до похорону. Постановлено, що на пополудневім надзвичайнім засїданю ради міста президент предложив внесенє о урядженю похорону коштом міста і зложеню тїла в гробници заслужених на Скалцї. Похорон відбуде ся в понедїлок.

Телеґрами.

Відень 29 падолиста. Є. Вел. Цїсар приймив вчера по полудни на авдиенциї новоіменованого амбасадора нїмецкого Чіршкого.

Відень 29 падолиста. Мінїстерство зелїзниць завізвало раду адмінїстрацийну австро-угорского Тов. зелїзниць державних, зелїзницї ческо-півнїчної і полуднево-півнїчно-нїмецкої, щоби визначили делеґатів до нарад над евентуальним удержавленєм лїнїй тих товариств.

Відень 29 падолиста. Вчера відбув ся з'їзд делеґатів державної орґанїзациї австрийских аптикарів. Принято резолюцию, в котрій яко однодушне жаданє власти телїв аптик і асистентів поставлено бажанє, щоби такси лїкарскі і опусти примусові для кас хорих о стілько змінено, щоби примінити ся до анормальних відносин дорожнї і дати можність підвисшеня платнї асистентів. Ухвалено вибрати комітет, котрий має поробити предложеня що до основаня кредитового інститута для аптикарів.

Мадрид 29 падолиста. До часописий доносять з Більбао, що в заведенях маринарки в Нервісн, внаслїдок експльозиї кітла дві особи згинули а 7 було зранених.

Одесса 29 падолиста. В Барягиньскім переулку до льокалю московскої артелї впало 8 збройних людий і обезсиливши присутних забрали 700 рублів. Підчас погонї кинули они 2 бомби і зранили 5 поліцаїв. 2 виновників зловлено.

Київ 29 падолиста. В бердичівскім повітї викрито ватагу розбишаків, котрої проводирем була якась учителька сільскої школи.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1. мая 1907 — після часу середно европейского.

Примітка. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені зьвіздкою. Нічна пора числить ся від 6. години вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40***, **2·31***, **8·55**, **1·30**, 5·50*, 7·25, 9·45, 5·25, 9·50*.
З Ряшева: 1·10.
З Підволочиск (голов. дворець): 7·20, 12·00, **2·16**, 5·40, 10·30*.
З Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40, **2·02**, 5·15, 10·12*.
З Черновець: **12·20***, 5·55*, 8·05, **2·25**, 3·55, 9·01*.
З Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·05.
Зі Станиславова: 8·05.
З Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
З Яворова: 8·22, 5·00.
З Самбора: 8·00, 10·30, 1·55, 9·20*.
З Лавочного, Калуша, Борислава: 7·29, 11·50, 10·50*.
Зі Стрия, Тухлї: 3·51.
З Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·05***, **12·45***, 3·45*, **8·25**, 8·40, **2·45**, 6·15*, 7·20*, 11·00*.
До Ряшева: 4·05.
До Підволочиск (голов. дворець): 6·20, 10·45, **2·17**, 7·00*, 11·15*.
До Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·03, **2·32**, 7·24*, 11·35*.
До Черновець: **2·51***, 6·10, 9·20, **1·55**, 10·40*.
До Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·30*.
До Рави, Сокаля: 6·12, 7·10*.
До Яворова: 6·58, 6·30*.
До Самбора: 6·00, 9·05, 4·30, 10·51*.
До Коломиї і Жидачева: 2·35.
До Перемишля, Хирова: 4·05.
До Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·30, 2·26, 6·25*.
До Белзця: 11·05.
До Станиславова, Чорткова, Гусятина: 5·50.

Поїзди льокальнї.

До Львова:

З Брухович (від 5 мая до 29 вересня) 3·25, 5·30 по полуд. і 8·20 вечер; (від 5 мая до 29 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята) 1·46 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в недїлї і рим. кат. сьвята) 10·05 перед полуд.; (від 5 мая до 31 мая, від 1 до 29 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 9·55 вечер.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята) 10·10 вечер.

Зі Щирця від 26 мая до 15 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята 9.40 вечер.

З Любіня від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята 11·50 вечер.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. — (Телефона ч. 527).